

Sygn. akt IV Cz 473/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie: SO Wanda Dumanowska (spr.)

SO Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi M. N. (1) na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku Jadwigi Żuralskiej, działającej w zastępstwie M. N. (2), w sprawie Km (...), w postaci umorzenia postępowania egzekucyjnego postanowieniem z dnia 7 maja 2013r.

z udziałem dłużnika Skarbu Państwa – Prokuratury Rejonowej w Słupsku

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 15 lipca 2013r. w sprawie o sygn. akt IX Co 2009/13

postanawia:

- 1- odrzucić zażalenie od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 3 zaskarżonego postanowienia;
- 2- oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IV Cz 473/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku uwzględnił skargę wierzyciela M. N. (1) na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku Jadwigi Żuralskiej, działającej w zastępstwie M. N. (2), w sprawie Km (...) w postaci umorzenia postępowania egzekucyjnego postanowieniem z dnia 7 maja 2013r., wskazując iż nie zachodzą podstawy do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Zasadził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego oraz, w trybie art. 759 § 2 kpc, zobowiązał Komornika do podjęcia czynności zmierzających do przeprowadzenia egzekucji w zakresie wskazanym przez wierzyciela.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik, zaskarżając je w całości i podnosząc zarzuty wobec wyroku Sądu Rejonowego, który jest podstawą prowadzonej egzekucji. Nadto zarzucił, że Sąd Rejonowy rozpoznający skargę nie zawiadomił o toczącym się postępowaniu Skarbu Państwa – Prokuratury Okręgowej w Słupsku, co jest konieczne z uwagi na zasady organizacyjne jednostek prokuratury. Nadto podniósł, iż nie jest zasadnym pogląd Sądu Rejonowego, wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż z uwagi na wydanie wyroku przez Sąd Pracy, w

postępowaniu egzekucyjnym nie obowiązują ograniczenia określone w art. 1060 kpc. W konkluzji wniósł o uchylenie tego postanowienia.

SĄD II-EJ INSTANCJI ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE:

Zażalenie dłużnika podlega oddaleniu, co do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 i 2 zaskarżonego postanowienia, natomiast w zakresie w jakim Sąd Rejonowy zastosował art. 759 §2 kpc (pkt 3), zażalenie podlega odrzuceniu, bowiem nie jest ono dopuszczalne.

Skarga na czynności komornika jest środkiem zaskarżenia wszystkich jego czynności, i to zarówno dokonanych, jak i nie dokonanych przez niego. Przysługuje ona na każdą czynność komornika, chyba że ustawodawca ją wyklucza, albo przewiduje inny środek zaskarżenia. Nie ma znaczenia okoliczność, w jakiej postaci komornik dokonał czynności (postanowienie, zarządzenie, faktyczne wykonanie czynności), albo jakie przepisy proceduralne zostały naruszone, musi dotyczyć jednak konkretnej czynności. Natomiast, zgodnie z art. 767⁴ § 1 kpc, zażalenie na postanowienie sądu, wydane po rozpoznaniu skargi na czynności komornika, przysługuje jedynie w wypadkach wskazanych w ustawie. Do takich przypadków nie należy zobowiązanie wydane Komornikowi przez Sąd Rejonowy w punkcie 3 zaskarżonego postanowienia, w trybie art. 759 § 2 kpc, dlatego w tym zakresie, na podstawie art. 373 w zw. z art. 370 i 397 § 2 kpc, orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji postanowienia.

Zgodnie z art. 828 kpc, na postanowienie Sądu co do zawieszenia lub umorzenia postępowania egzekucyjnego przysługuje zażalenie. Oznacza to, iż dłużnik był uprawniony do wniesienia zażalenia na rozstrzygnięcia zawarte w punkcie 1-szym zaskarżonego postanowienia. Jednak nie oznacza to, iż jest ono uzasadnione, bowiem co do zasady, w zakresie objętym tym rozstrzygnięciem Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I-ej instancji, tym bardziej, że skarżący w uzasadnieniu zażalenia nie przytacza żadnych argumentów, które mogłyby to stanowisko podważyć. Słusznie wskazał Sąd Rejonowy, iż nie zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Km (...) wymienione w przepisach art. 823 i 824 kpc.

Nadto wskazać należy, iż podniesione przez dłużnika w uzasadnieniu zażalenia zarzuty są natury merytorycznej, w szczególności w zakresie w jakim dotyczą prawidłowości określenia statio fisci, przez które winien być reprezentowany Skarb Państwa w postępowaniu zakończonym wyrokiem, będącym tytułem wykonawczym, na którym oparto wniosek o wszczęcie przedmiotowego postępowania egzekucyjnego. Jest to zarzut, który nie może być podnoszony w postępowaniu ze skargi na czynności komornika, bowiem zgodnie z art. 804 kpc organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Rozpatrzeniu tego rodzaju zarzutów służą powództwa przeciwegzekucyjne. Natomiast prawomocny wyrok, po nadaniu mu klauzuli wykonalności, stanowi tytuł wykonawczy, który zgodnie z art. 776 kpc, jest podstawą do wszczęcia egzekucji.

Dodać jedynie należy, iż uszło uwadze Sądu Rejonowego, a winien wziąć to pod uwagę również Komornik w dalszym toku egzekucji, że w odniesieniu do Skarbu Państwa egzekucja świadczeń pieniężnych przebiega w dwóch etapach: w pierwszym – wierzyciel, wskazując na tytuł egzekucyjny, wzywa do spełnienia świadczenia bezpośrednio państwową jednostkę organizacyjną, z której działalnością wiąże się to świadczenie a jednostka ta jest obowiązana spełnić niezwłocznie świadczenie stwierdzone tytułem egzekucyjnym; natomiast w drugim - jeśli tytuł egzekucyjny, obejmujący należność pieniężną, nie zostanie wykonany w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia wezwania, wierzyciel może wystąpić do sądu o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w celu przeprowadzenia egzekucji z rachunku bankowego właściwej państwowej jednostki organizacyjnej. W tym zakresie Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd Ministerstwa Sprawiedliwości, do którego odwołał się Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności w takim wypadku powinno zawierać wyraźne zastrzeżenie, że egzekucja może być prowadzona jedynie z rachunku bankowego statio fisci, właściwej państwowej jednostki organizacyjnej, bowiem tytuł wykonawczy, który powstaje w postępowaniu klauzulowym w trybie art. 1060 § 2 kpc stanowi wyjątek od zasady zawartej w art. 803 kpc. Zgodnie z ostatnim przepisem, tytuł wykonawczy stanowi

podstawę do prowadzenia egzekucji o całe objęte nim roszczenie i ze wszystkich części majątku dłużnika, chyba że z treści tytułu wynika co innego. Sąd nadając klauzulę wykonalności w trybie art. 1060 § 2 kpc, powinien w jej treści oznaczyć zakres prowadzenia egzekucji przeciwko Skarbowi Państwa, ograniczając ją jedynie do egzekucji z rachunku bankowego. Ograniczenie to musi wprost wynikać z treści klauzuli. W świetle art. 1060 § 2 kpc możemy mówić o ograniczeniu przedmiotowym egzekucji świadczeń pieniężnych, skierowanej przeciwko Skarbowi Państwa. Uzasadnieniem dla takiego ograniczenia jest występująca po stronie Skarbu Państwa gwarancja pełnego i szybkiego zaspokojenia wierzyciela (vide: Komentarz do art. 1060 Kpc, pod red. J. Jankowskiego, sip. Legalis).

Wobec powyższego, z mocy art. 385 w zw. z art. 397 § kpc, należało orzec jak w punkcie 2 sentencji niniejszego postanowienia.